

Liikennevaliokunnan mietintö n:o 7 hallituksen esityksestä laiksi luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta

Eduskunta on 20 päivänä toukokuuta 1994 lähettänyt liikennevaliokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 79.

Valiokunta on tässä yhteydessä ottanut käsiteltäväksi eduskunnan 7 päivänä huhtikuuta 1992 valiokuntaan lähettämän ed. Linnainmaan ym. lakialoitteen n:o 9/1992 vp laiksi luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annetun lain 4 §:n muuttamisesta.

Valiokunnassa on ollut kuultavana ylijohtaja Harri Cavén liikenneministeriöstä.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan lain soveltamisalaa laajennettavaksi kansainvälisissä kuljetuksissa. Liikenneluvan myöntämisen edellytyksiä liikenteestä vastaavan henkilön osalta tiukennettaisiin. Ahvenanmaan itsehallinnollista asemaa selvittävät säännökset otettaisiin lakiin. Ajoneuvon ilmoittamista liikenneluvulle koskevista menettelyistä luovuttaisiin ja luvanhaltijalle säädettäisiin velvollisuus pitää alkuperäinen lupa mukana ajoneuvossa. Säännös liikenneministeriöstä ensiasteen muutoksenhakuviranomaisena ehdotetaan kumottavaksi.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti kuin ETA:n sekakomitean päätös ETA-sopimuksen pöytäkirjan 47 ja tiettyjen liitteiden muuttamisesta.

Helsingissä 26 päivänä toukokuuta 1994

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Saapunki, varapuheenjohtaja Kasurinen, jäsenet Antvuori, Hassi, Karhunen, M. Laukkanen, Myller, Möl-

Lakialoitteessa ehdotetaan, että lakiin lisättäisiin uusi poikkeussäännös, joka estäisi lain kaavamaisen soveltamisen ja mahdollistaisi luvanantajalle suuremman harkintamahdollisuuden.

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää hallituksen esitykseen sisältyvää lakiehdotusta tarpeellisenä ja puoltaa sen hyväksymistä sellaisenaan.

Valiokunta ehdottaa lakialoitteen hylättäväksi, koska poikkeussäännöksen ottaminen lakiin johtaisi käytännössä siihen, että korvausta vastaan tapahtuva tavarankuljetus henkilö- ja pakettiautoilla ilman liikennelupaa lisääntyisi ja lain soveltamisen valvonta olisi käytännöllisesti katsoen mahdotonta.

Valiokunta ehdottaa kunnioittaen,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomana.

Edelleen liikennevaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakialoitteeseen n:o 9/1992 vp sisältyvä lakiehdotus hylättäisiin.

sä, Rauramo, Renlund, Rossi, Rönnholm, Suhonen, Tennilä ja Vehkaoja sekä varajäsen Laitinen.

Vastalause

Uudistettaessa luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annettua lakia olisi ilman liikennelupaa harjoitettavan liikenteen osalta 4 §:n 6 kohta tullut muotoilla koskemaan myös muuta kunnallista palvelua kuin sosiaali- ja terveydenhuoltoa.

Perusteluna on se, että kunnat yhä enenevässä määrin ovat kehittämässä kaikkien hallintokuntien yhteisiä kuljetuksia osana koko kunnan materiaalihallinnon kehittämistä. Rajausta sosiaali- ja terveyspalveluihin aiheuttaa käytännön ongelmia erityisesti kunnan sivistystoimen kuljetuk-

sien yhdistämisessä muiden hallintokuntien ilman liikennelupaa hoidettavissa oleviin kuljetuksiin. Uuden lainsäädännön ei tulisi sementoida sektoroitumista, vaan tukea kunnissa jo tapahtumassa olevaa myönteistä kehitystä yli hallintorajojen.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (342/91) 4 §:n 2 kohta ja 10 §:n 3 momentti,
muutetaan 1 §, 4 §:n 6 kohta, 7 ja 8 §, 10 §:n 4 momentti, 11, 12, 14 ja 15 § sekä 17 §:n 2 momentti ja *lisätään* 2 §:ään uusi 4 ja 5 momentti, 5 §:ään uusi 2 ja 3 momentti sekä 17 §:ään uusi 3 ja 4 momentti seuraavasti:

1 ja 2 §
 (Kuten valiokunnan mietinnössä)

4 §

Ilman liikennelupaa harjoitettava liikenne

Liikennelupaa ei tarvita suoritettaessa:

6) kunnan tai kuntayhtymän (*poist.*) palveluihin liittyviä kuljetuksia sen omalla kuljetuskalustolla tai sen palveluksessa olevan henkilön hallin-

nassa olevalla henkilöautolla, milloin kuljetus liittyy oleellisesti henkilön työtehtäviin ja ajokorvauksen määrä on työ- tai virkaehtosopimuksen mukainen.

5, 7, 8, 10—12, 14, 15 ja 17 §
 (Kuten valiokunnan mietinnössä)

Voimaantulosäännös
 (Kuten valiokunnan mietinnössä)

Helsingissä 26 päivänä toukokuuta 1994

Marjatta Vehkaoja
 Mikko Rönholm

Anna-Liisa Kasurinen
 Satu Hassi

Esko-Juhani Tennilä